

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 27 oktober 2014

/

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 45.166/II/PN
[...]

[...]

Geachte heer Korpschef,

Ter zitting van 24 oktober 2014 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in haar verenigde afdelingen een klacht ingediend m.b.t. het bord (met langs 1 kant de vermelding “Politie” en langs de andere kant de vermelding “Police”) dat aangebracht werd op het politiegebouw gelegen in de Dries in Wemmel.

Volgens de klager wordt bij dergelijke borden geen voorrang gegeven aan de taal van het gebied aangezien de Nederlandse tekst en de Franse tekst niet tegelijkertijd zichtbaar zijn.

*
* *

Op haar vraag om toelichting deelde u aan de VCT het volgende mee:

.../...

“Het verlichte uithangbord dat werd aangebracht op het politiegebouw te Wemmel werd geplaatst conform de regelgeving van de wet tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst gestructureerd op twee niveaus in het bijzonder, titel IV, hoofdstuk II, art.141 en de omzendbrief GPI 33.

De wetgeving stelt dat het van essentieel belang is dat de geïntegreerde politie gestructureerd op twee niveaus over een eigen en eenvormige visuele identiteit beschikt opdat zij zich op een duidelijke manier zou kunnen identificeren bij de bevolking. Daarom werden normen uitgevaardigd waaraan de uiterlijke kenmerken zoals uniform, kentekens, legitimatiekaarten en dergelijke verplicht dienen te voldoen.

Het verlichte uithangbord aan de commissariaten is één van de elementen die de visuele identiteit bepalen. Hierover werd een omzendbrief GPI 33 uitgevaardigd waarin staat dat de verlichte uithangborden moeten beantwoorden aan nauwkeurige technische specificaties die worden meegedeeld via een normenschrift dat strikt opgevolgd moet worden.

.../...

Gelet op het voorgaande kan men besluiten dat de politiezone geen bord kan bestellen met een zijde waar de Nederlandse tekst en de Franse tekst tegelijkertijd zichtbaar zijn omdat ze dan niet meer voldoet aan de wettelijk opgelegde normen van de eenvormige visuele identiteit van de geïntegreerde politie.”

*
* *

De politiezone Asse, Merchtem, Opwijk en Wemmel (PZ AMOW) is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT). Volgens datzelfde artikel 34, § 1, SWT dienen deze gewestelijke diensten de berichten en mededelingen die aan het publiek worden verstrekt door bemiddeling van de plaatselijke diensten, te stellen in de taal of talen welke die diensten voor soortgelijke bescheiden moeten gebruiken.

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Wemmel, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principieel eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cfr. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013).

*
* *

De VCT stelt vast dat de Nederlandse tekst en de Franse tekst niet tegelijk zichtbaar zijn op het verlichte uithangbord dat aangebracht werd op het politiegebouw te Wemmel, wat het onmogelijk maakt voorrang te verlenen aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

De VCT erkent echter dat het in casu gaat om een middelenverbintenis en dat het politiekantoor alles in het werk dient te stellen om de voorrang aan het Nederlands te verlenen, waarbij het gaat om borden die technisch gezien onmogelijk altijd en vanuit ieder oogpunt de voorkeur aan het Nederlands kunnen verlenen (zie advies 45.044 van 7 juni 2013).

In verband met de vraag van de klager betreffende de toepassing van artikel 61,§7 SWT herinnert de VCT eraan dat artikel 61,§7, eerste lid, SWT, voorziet in een dubbele vereiste om beroep te mogen doen op het in dit artikel opgenomen subrogatierecht, met name het hebben van de woonplaats in één van de gemeenten bedoeld in de artikelen 7 en 8 SWT, alsmede het doen blijken van een belang. Daar de klager hieraan niet voldoet kan er geen gevolg worden verleend aan de vraag tot toepassing van artikel 61,§7 SWT.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer Jan Jambon, vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse zaken, en aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]